

отъ ноши утреюетъ дѣхъ мой къ тебѣ Боже . . . .
 . . . . кой-то въспѣвалъ тѣзи пѣсень за избавленіе на
 воинствующемъ-тѣ църкви отъ врази-тѣ. Шеста-та пѣсень
 ны напомня скърбнѣ-тѣ молитви на пророка Іонна,
 кой-то ся мѣчилъ и борилъ съ смерть-тѣ въ утробѣ
 тѣ китови: **ко зопиухъ въ скорби моей ко Господѣ Богу**
 . . . . Въ седмѣ-тѣ пѣсень въспоминаемъ пѣсень-
 тѣ на три-тѣ отрока, кои-то исповѣдали въ Вавилон-
 скѣ-тѣ пещь праведный саждъ Божіи надъ нась и надъ
 всичкѣ-тѣ Израиль . . . . **Благословенъ еси Господи,**
Боже отецъ нашиухъ . . . . Осма-та пѣсень е заета
 отъ вторж-тѣ половини отъ пѣсень-тѣ на три-тѣ отро-
 ка, (кои-то призовавали всичкѣ-тѣ тварь да славослови
 Господа за съхраненіе-то имъ въ огненнѣ-тѣ пещь:
Благословите вси дѣла Господни Господа, пойте
и прѣвозносите Ёго во вѣки . . . . Въ деветѣ-тѣ
 пѣсень славословимъ Пресвятаѧ Богородица.

Подирь третї-тѣ, шестї-тѣ и деветї-тѣ пѣсни
 на канона четжатся малки ектеніи за въбужданіе на
 молитвенный-тѣ духъ въ предстоящи-тѣ.

§ 53 **Велико славословіе.** Скоро слѣдъ про-
 читаніе-то на Евангеліе-то, слѣдва пѣніе-то на канона
 и велико-то славословіе. Отваряется царски-тѣ врата и
 священника провѣзглашава: **Слава Тебѣ показавшемъ**
намъ скѣтъ! Въ старо време настоятель-тѣ на църк-
 вѣ-тѣ провѣзглашавалъ тѣзи слова къмъ събраніе-то
 на вѣрни-тѣ, кога слѣдъ всенощно-то бдѣніе, виждалъ
 че наченвало да ся разсѣмнува. И Христіане-тѣ преди
 да си разотиджатъ исповѣдавали още единъ путь въ ве-
 лико-то славословіе Божественнѣ-тѣ слава на Искупи-
 теля. То ся наченва съ слава-та на Ангели-тѣ, кои-то
 прославлявали Виолеемскій-тѣ Богомладенецъ; „**Слава во**
вишныухъ Богу на земли миръ въ человѣцѣ-тѣхъ bla-
 godolenіе,“ и ся свършва съ трисвятѣ-тѣ пѣсень: „**Свя-**
тый Боже, святый крѣпкій, святый безсмертный